

52 ezer doboz

készítést vállalták soronkí-
vül és tervben felül, a Meceek
Nyomda dobozüzemének dol-
gozói.

A dobozokra a Csepeli Ké-
szülék és Szerszámgyárnak
van szüksége, ezekben szál-
lítják Egyiptomba, exportra
gyártott menetfűrészeket.

Eddig 20—22 ezer darab
háromrekeszes doboz készült
el, máris hétven belül már az
ötvenkétezeredik darabot is el-
szállítják.

Háromnapos anketon

vettek részt Debrecenben a
Pécsi Közlekedési Vállalat
képviseletében, Weimann Ist-
ván műszaki vezető és Arad-
vári István forgalmi osztály-
vezető.

Az anketon munkabizott-
ságot alakítottak, amelynek
feladata lesz a vidéki váro-
sok közlekedési problémái-
nak megoldása.

Túl a 40 vagonon

A kombájnvezetők verse-
nyében még mindig Kovács
Ferenc (Görögáll) áll az élen
4068 mázsával s így valószí-
nűleg ő lesz országosan is a
verseny győztese. Második
Máris József (Bikal) 3120
mázsával, utána a görögáll
Tóth József következik 3000
mázsával és negyedik az
ugyancsak görögáll Fülöp
Rudolf 2800 mázsával. Erde-
mes megemlíteni, hogy még a
tizedik Maul József (Bóly) is
2050 mázsát takarított be jú-
lius 25-ig.

Tárjuk fel

a kantavári barlangot!

Pécselt sokat be-
szélünk a vízhiány-
ról és a Mecsekben
folytatott vízkuta-
tásról. Nem tudom,
hogy Kantavár kör-
nyékén történt-e
kutató, találtak-e
vizet és például
Lámpás völgyön
keresztül azt be le-
hetne-e kapcsolni
Pécs vízellátásába.
Ez a gondolat
azért vetődött fel
bennem, mert Kan-
taváron voltam.
Még nem voltam
Még Pécselt olyan
ember, aki végig-
járta ezt a barlan-
got. Gyermekko-
romban egy idős
ember mesélte
nem, hogy ő volt
a kantavári bar-
langban, amelynek
vizet és például
Lámpás völgyön
keresztül azt be le-
hetne-e kapcsolni
Pécs vízellátásába.
Ez a gondolat
azért vetődött fel
bennem, mert Kan-
taváron voltam.
Még nem voltam
Még Pécselt olyan
ember, aki végig-
járta ezt a barlan-
got. Gyermekko-
romban egy idős
ember mesélte
nem, hogy ő volt
a kantavári bar-
langban, amelynek
vizet és például
Lámpás völgyön
keresztül azt be le-
hetne-e kapcsolni
Pécs vízellátásába.
Ez a gondolat
azért vetődött fel
bennem, mert Kan-
taváron voltam.
Még nem voltam

dolgoztunk, hogy
az utat szabadá-
tegyük, de 3—4 ko-
csi kő kihordása
után sem tudunk
tovább jutni. Meg-
untuk a munkát,
most pedig azt lá-
tom, hogy már az
aknái sem lehet
lejutni.
Arra gondoltam
hogy ha feltárnák
a barlangot, érde-
mes lenne megnéz-
ni, hogy van-e ott
földalatti tó és an-
nak vizét miként
lehetne felhaszná-
lni a város vízellá-
tásának megjavítá-
sá érdekében.
Domján Ferenc

Szigorítják a biztonsági előírásokat a pécsi trószinél

Szombaton délelőtt a Pécsi
Szénbányászati Trószta tanács-
termében a bányüzemek ve-
zetőinek és főmérnökeinek, va-
lamint az üzemi bizottságok
elnökeinek részvételével biz-
tonsági értekezletet tartottak.
Az értekezlet résztvevői előtt
a bányamunka biztonságosabbá
télése érdekében szükséges
tennivalókról Tamásy Ist-
ván elvtárs, a trószta főmér-
nöke és a Körzeti Bányamű-
szaki Felügyelőség képviselője
beszélt.

A legtöbb szó a gázkitöréses,
gázkitörésgyanús, gázos tele-
pek művelésével kapcsolatos
feladatokról esett. A pécsi bá-
nyászoknak a jövőben egyre
inkább a mélyszint felé toló-
dik el a munkaterületük s így
természetesülleg fokozódó
gázveszéllyel kell majd szem-
benéznük. Erre hívja fel a
figyelmet a gázjelenségekről
készült statisztika is.

**Míg 1930-ban mindössze 5
esetben tapasztaltak gázje-
lenséget, 1948-ban már 23
esetben. Ez a szám az 1951
—53-as években 25-re emel-
kedett, majd fokozatosan
csökkent.**

A csökkenést a kibúvás menti
telepek művelésének előtérbe
kerülése okozta, így ez a csök-
kenés csak átmeneti jelenség-
nek vehető. Annál is inkább,
mivel a kibúvás menti telepek
kimerülése következtében a je-

lenlegi 24,7 százalék helyett
1960-ban csak a termelés 18
százalékát, 1965-ben csak 4—5
százalékát biztosíthatják ily-
módon. Tehát ahhoz, hogy a
mélyművelésnél jelentkező fo-
kozódó gázveszélyt a pécsi bá-
nyászok eredményesen tudják
leküzdeni

**a biztonsági előírások betar-
tását az eddiginél sokkal
jobban meg kell követelni.**

Szükséges ez, mert a múlt
évben, — s ebben az évben is,
— számos jelenség mutatta,
hogy e téren nincs minden
rendben, hogy laza a technoló-
giai és a munkafegyelm, hogy
a felügyelet is sokszor elnéz
a hibák mellett s hogy nagyon
sokan — a nagy munkásván-
dorlás és a sok új munkás kö-
vetkeztében — nem ismerik a
kötelező biztonsági rendszabá-
lyokat. Eppen ezért a trószta
főmérnöke elrendelte, hogy a
biztonsági rendelkezéseket tar-
talmazó szabályzatokkal el-
 kell látni a pécsi bányák va-
lamennyi felügyeleti személyét
s ezután ellenőrizni kell, hogy
ismerik-e ezeket a rendelkezé-
seket. Azt a felügyeleti szem-
élyt, aki ezek után sem ismeri
megfelelően a lömsteri utá-
sítását és az ácsolási utá-
sítást, beosztásából le kell vál-
tani.

**Szükséges ezen kívül a bá-
nyászok balesetvédelmi ok-
tatásának megújítását.**

A bányák vezetői kéri az
üzemi szakszervezeteket, hogy
segítsék ez irányú munkájukat
elsősorban azzal, hogy magya-
rázzák a munkavédelmi rend-
szabályok betartásának fontos-
ságát.

A trószta főmérnöke utasít-
ta a bányák felelős vezetőit,
hogy a jövőben szigorítani kell
az ellenőrzést s hangsúlyozta,
hogy a keresztségű előfűrés-
sokat a felügyeletnek minden
esetben beméréssel kell átven-
ni, hogy a gázkitöréses telepek
harántolásánál az erre vonat-
kozó szigorító utasításokat ma-
radéktalanul tartásuk be. Az
üzemek ugyanakkor vizsgálják
felül a provokációs repeszté-
sek s a felsőbb műszaki veze-
tők havonta legalább egy eset-
ben személyesen is ellenőriz-
zék a provokálást.

**A bányászati főmérnöket
a jövőben kötelesek felül-
vizsgálni a művelési utá-
sításokat.**

Üzemenként megvizsgálják a
most készült telepítési terve-

ket is, hogy a provokációs
munkahelyekre a követelmé-
nyeknek megfelelő harmadve-
zető járókerüljenek. Mi-
vel több hiányosság tapasztal-
ható a menekülő lámpák és
palackok terén is, itt is rendet
kell teremteni.

A bányamunka biztonságá-
nak megteremtése azonban
nemcsak a szabályzatok betar-
tásától függ.

**Szükséges a legújabb védő-
berendezések beszerzése,**

a technika fejlesztése, a tech-
nológia továbbfejlesztése is. A
pécsi trószta vezetői ezzel ka-
pcsolatban még a múlt évben
eljuttatták javaslataikat a mi-
nisztériumba, de — sajnos —
ott nem kapták meg a kellő
támogatást.

A pécsi bányák vezetői ad-
dig is, amíg a szükséges segít-
séget megkapják, a biztonsági
rendelkezések szigorításával, a
közvettesültség-mérések kísér-
leteinek megkezdésével s egy-
sor egyéb intézkedéssel igye-
kezni fognak biztonságosabbá
tenni a bányamunkát, csökken-
teni a balesetek számát.

Pénteken délután

mintegy 100 tisztet léptettek elő

a proletárhatalom megvédésében tanúsított munkájuk
elismeréseképpen

Péntek délután
olyan eseménynek
volt a színhelye a
rendőrklub, mely
még nem fordult elő
a hadsereg történeté-
ben. A forradalmi
munkás-paraszti kor-
mány honvédelmi
minisztere a „prole-
tárhatalom megvédé-
sében és a törvényes
rend megszilárdításá-
ban tanúsított mun-
kájuk elismeréseké-
ppen” előléptette a
nem tényleges állo-
mányban lévő tiszte-
ket, akik a novemberi
események után
több hónapon át
fegyverrel a kézben
a karhatalomban tel-
jesítették szolgálatot.
A megye területén
mintegy 100 tartalé-
kos tisztet léptettek
elő.

Javasolom a gyermekek paralízis elleni védőoltását

Dr. Csordás Jenő tanársegéd nyilatkozata

Lapunk munkatársa felke-
reste dr. Csordás Jenő tanár-
segédet, a pécsi Gyermekkli-
nika fertőző osztályának vezető-
jét és megkérte, válaszoljon
három kérdésre.

— Milyen mérvű a megbete-
gedés megyénkben?

— Az egész megye terüle-
tén ez ideig 15 gyermekpara-
lízis megbetegedés történt.
A 15-ből kettőt azonnal Pestre
szállítottunk. Jelenleg
7 gyermeket kezelünk a kli-
nikán. Pillanatnyilag na-
gyobb járványról a megye
területén nem beszélhetünk.

— A védőoltással kapcsolat-
ban sokféle mende-monda ter-
jedt el. Mi tanársegéd úr
véleménye ezzel kapcsolatban?

— A sokféle hírről tu-
dunk. A védőoltással kap-
csolatban az a helyzet, hogy
az oltóanyag védőhatása az

Új autóbusszjáratok a Budai-vámotól

Néhány nappal ezelőtt ismét
eleget tett az utazók egy ki-
vánságának a Közlekedési Váll-
alat. Megoldották, hogy dél-
előttiként új járatok közle-
kedjenek a Budai-vám és a
Széchenyi tér között.

oltástól számított 4—5 hét
múltra hat. Az oltás tehát
4—5 héten belül még nem
véd teljesen a fertőzéstől,
utána azonban, ha a fertő-
zést meg is kapja a gyer-
mek, nem bűnhődhet meg!
Tévhiedelem az is, hogy
maga az oltás okozhat meg-
betegedést. Javasolom ezért,
hogy a szülők ne vonakodjanak
beoltatni gyermeküket,
mert az oltással súlyosabb
megbetegedést előzhetnek
meg.

— Milyen előkészületek tör-
téntek a klinikán a betegség
hathatósabb gyógyításáért?

— A megbetegedett gyer-
mekeket — amelyeknek túl-
nyomó többsége 2 éven aluli
— külön kórtérben he-
lyeztük el, külön személyzet
kezeli őket. Berendezked-
tünk ott vastudó elhelyezése-
re is s úgy értesültünk, hogy
a szakszerű kezelés érdeké-
ben a vastudókkal együtt
külön technikai személyzet is
érkezik.

Dr. Csordás Jenő tanársegéd
végül megjegyezte, hogy a ve-
szélyen még nem vagyunk túl,
s szükséges gondoskodni a
gyermek leghigiénikusabb ét-
keztetéséről, óvni a gyermeket
a sok mozgástól s ne mulas-
szak el a védőoltást.

(—Y)

Szabó István, a Szabad- ság-majör üzemegységvezetője

egy ideig még hallgatta a
budapesti híreket, amelyek ar-
ról szóltak, hogy lángban áll
az ország és azon töprengett:
egy nappal ezelőtt még ellen-
forradalom volt, a rádió is így
mondta, most, 26-án meg már
nemzeti szabadságharcról be-
szélnék. Az ördög sem érti —
állt fel és kiment a szobából,
hogy kiszellőztesse a fejét a
friss levegőn.

Csillogos, októbervégi este
volt. Amint ott állt a dombte-
tőn, jól láthatta a mecseki és
a káni erdő körvonalait, amely
felhúzódik majdnem Kapos-
várig. Körülötte Képespuszta,
Kán, Hetvehely, Szentkatalin
puszta, Okorvölgy burkolódzott
mely hallgatásba. Belebámult
a sötétségbe, majd határozott
léptekkel elindult az iroda felé.
Bement. Leült az íróasztal-
hoz, közelebb húzta a telefon-
készüléket. Csengett. A het-
vehelyi postát hívta. Lépések
hallatszóttak. Biztos a gyako-
nok jön — gondolta és már
hallózott is.

— Halló, Hetvehely!
Hetvehely nem válaszolt.
Várt.

— Jóestét! — köszöntek rá.
— Jóestét! — válaszol ön-
kéntlenül és csak akkor lepő-
dik meg, amikor látja, három
fegyveres civil áll a külső iro-
dában.

— Tegye le a kagylót! —
hangzik a parancs. Biztosítson
nekünk egy kocsi! Tovább
akarunk menni.

Szalai János:

Tűzkeresztség

— Kocsit nem adhatok. Nincs
itt egy kocsi sem. De hát kik
maguk?

— Szabadságharcosok, — vá-
laszoltak. — Nekünk kocsi
kell. Tovább kell mennünk.
Ha nincs kocsi, akkor majd
maga hajtja a lovakat, de to-
vább kell mennünk és kész.

Még szabadkozott egy ideig,
de a fegyveresek nem tágitot-
ták, sőt fenyegetőztek.

Eppen indolni akart az istá-
lló felé, amikor belépett a
gyakornok, Csepregi József.

— Nem kell magának jön-
ni, majd elvisz ő bennünket —
mutattak a fegyveresek az alig
tízennyolc éves, szőke fiúra.

Csepregi még jóformán meg
sem gondolhatta miről van szó,
máris az istállóhoz érték. Szere-
ncsége volt a gyakornoknak
is, mert véletlenül éppen itt
szőszmótotl Ruff Károly ko-
csis. Így hát neki kellett men-
ni. Befogták a lovakat, előállt
Ruff Károly. A három fegyve-
res felszállt és a legnagyobb
meglepetésükre újabb hat
fegyveres ugrott elő az istálló
mellől és fel a kocsi. Tehát
nem három van, hanem
kilencen. Hová mehetnek és
kik lehetnek ezek az emberek?

A kocsi elment és csak más-
nap este tért vissza.

— Ugy adtuk a kocsi,
mint a tejt! — mondja Ruff
bácsi. Elvehettem volna, akár
mindégüknek a puskáját.

— Aztán meddig mentek?
— Petőcpusztáig. Ott meg-
álltunk egy elhagyott háznál.
Lefeküdtünk és aludtunk. Amik-
or felkeltünk, azt mondták,
hogy én visszajöhettek. Ennyit
tudok rólok.

Teltek, múltak a napok.
Jóformán csak a rádióból
értesültek arról, hogy mi is van
Magyarországon. Szántottak,
vetettek, mert azt tartották, ha
akármilyen is van az országban,
kenyérre szükség van.

November hatodika volt.
Szabó István üzemegységveze-
tő a központból, a bükkösi
állami gazdaságtól húst hozott.
A meggyefai kőbányánál fey-
veresekkel találkozott, amint
később megismerkedett hatvan-
három volt. Egy pufajkás,
bundásapok ember vezette a
civilruhás fegyvereseket és
oroszl szólt Szabó Istvánhoz.
Azt kérdezte, hogy ő is a Kád-
dár-kormány embere, és, hogy
kommunista-e?

— Nyet, ja nye kommu-
nyiszt! — felelt Szabó István,
aki különben jól beszél hor-
vátul és megértette a kérdést.

A szó nem volt elég. Le kel-
lett vetkőznie. Ott állt alsónad-
rágban a fegyveresek előtt,
akik végitapogatták a zsebeit.
Párttagsági könyv után kutat-
tak. Nem találtak, nem is ta-
lálhattak, hisz Szabó nem volt
párttag.

— Na jól van! — szólalt meg
magyarul a pufajkás vezető.

— Mondja, miért csinálták
ezt velem? — kérdezte Szabó.

— Ne kérdezősködjön papa,
mert tudunk ám mi másként
is beszélni! — torkolta le a
fegyveresek vezetője. Szabó
István jobbnak látta, ha gyors-
san felöltözködik és tovább
áll.

Szerencsésen hazaért a hús-
sal.

Néhány napig megint nem
történt semmi.

November 14-én este
Szabó István a gyakornokkal,
Csepregi Józseffel kártyáztott.
Korán volt még, nem akartak
lefeküdni, gondolták, így majd
csak eltelik az idő. Szabó Ist-
ván egyszer csak leteszi a kár-

Az ünnepélyes pa-
rancsfelolvasáson
megjelent Jelenszki
Márton alezredes
elvtárs, a helyőrség
parancsnoka, a párt
és a tömegszerveze-
tek képviselői és a
katonai alakulatok és
intézmények parancs-
nokai. Képviselték
magukat a szovjet
elvtársak is. Ujvári
László őrnagy elvtárs
ünnepl beszédében
többek között elmon-
dotta, hogy „ilyen
körülmények között
még nem léptettek
elő tiszteket.” Majd
pedig így folytatta:
„Aki fegyverrel tá-
mad a munkáshata-
lomra, azt fegyverrel
kell megsemmisíte-
ni.”

Papp Imre elvtárs
a párt nevében mon-
dott köszönetet a
tiszteketnek, hogy ál-
dozatos munkájukkal
biztosították a törvé-
nyes rendet me-
gyénkben. A megje-
lent szovjet alezredes
elvtárs is felszólt.
Elmondotta, hogy
összeszorult október-
ben a szívük, de egy-
ben megacélosodott
az izmuk, mert a
bajbajutott munkás-
hatalmon kellett se-
gíteni.

Az ünnepség után
az előléptettek el-
beszélgettek egymás-
sal. Ismét összekerül-
tek a rajok és elő-
hozták a nehéz idők
„hadműveletit”. A
tisztek között, szá-
mos veterán is volt.

István azt tapasztalja, hogy
sokan, nagyon sokan vannak.

A kulcs megfordul a zárban
és hat fegyveres belép az iro-
dába. Egy diákkülsejű a tele-
fon mellé telepszik.

— Mától kezdve nem nyúl-
hat a telefonhoz! — adja tudá-
tára Szabónak. — Ha keresik;
majd mi mindent elintézzünk.
Értette?

Szabó bólintott.
Többször csörgött a telefon.
Egyszer Sásdról, mászor
Bükkösdőrl keresték Szabó
Istvánt. Ha Bükkösdőrl hívták;
akkor a diák azt mondta:

— Sásdon van.

Ha meg Sásdról, akkor a for-
ditottját. Így tehát sem Sás-
don, sem Bükkösdőrnem tud-
ták, hogy ők valójában a mec-
seki „láthatatlanokkal” be-
szélnék.

Másnap Szabó István
szokásához híven kiment, hogy
elossa az embereket munká-
ra. Feltűnt neki, hogy akár-
merre megy, mindig fegyvere-
sek szegődnek a nyomába. De
azért odaszólt a kíváncsiskodó
embereknek:

— Emberek, menjenek dol-
gozni! Elpusztul az állatálló-
mány! Nem hagyhatjuk elpusz-
tulni!

— Mit, ez még most is a
munkára biztat! — szólalt meg
egyik fegyveres. — Most, mi-
kor az egész ország a szabad-
ságért, a függetlenségért har-
col! Le kell lőni az ilyet!

(Folytatjuk.)